

mera de menstruis purgationibus problemata, nescio an tam uerè ac audacter medici & philosophi soluant. quum inter reliquas huius generis questiones, quam ob rem animalium sola mulier, & fortè equa, menstruo laborent sanguine, interrogant, ac intrepidè uulgo imponentes asserunt, alijs scemini sexus animalibus in pennas, crines, cornua, squammas, eam menstruam purgationem absumi: in muliere uerò, utpote laui ac depili, singulis mensibus defluere. quasi uerò nō frequentioribus & procerioribus plumis gallus quàm gallina, & in reliquo auium grege masculi magis quàm femellæ ornarentur: deinde illi solidiores maiores què ungues, & cristam (qua aues ornantur) longè proceriorem maiorem què obtinerent. Ac dein quasi leo non hirsutior læna esset, & ampliori longiori què cauda & iuba equus quàm equa. & in ceruorum sexu & bouum non tam pilorum quàm cornuum frequentia, & proceritate, nulla planè esset differentia: & quasi mulieris ad talos usque pendens coma, qua sponas apud nostras crines, acrium medicaminum ut, Italarum more haudquaquam erodentes, uelut chlamyde obtectas indies uidere est, non uiri omnes pilos sepe etiam mole superaret. Verum hæc alio spectant: quemadmodum & illud, cur mamillæ mulieribus maiores què uiris obtigerunt, ac proinde reliquam constructionis mamillarum rationem aggrediamur. His forma exterius rotunda, ut minus iniurijs essent obnoxia, perquam idonea fuit: intus uerò ea parte qua pectori committuntur, planas latas què merito illas fecit Natura, ut firma niterentur basi. Teneram quoque & prominentem merito adipiscuntur papillam, ut hanc angusto tenero què infantis osculo inditam, is confestim labijs molliusculis constringat, & inferiorem deducens maxillam, & buccas contrahens lac attrahat, deinde instar canalis linguam inflectens ad stomachum, à nemine interim edoctus, propellat. Ut uerò in illo fuctu papilla turgidior proceriorque quàm alijs dum minimè opus est redderetur, similem cum pene possideret substantiam, quæ & laxari concideret, & rursus à suauis contactu intumescere erigi què idonea censeretur. Papilla autem seu sui exactiori, & neruorum furculis abundat, ut mamillis hac quoque ex parte cum genitalibus esset affinitas. Ut enim illis ad uenerium congressum generis què propagationem, illecebram ac uoluptatem indidit Natura: sic quoque & uberibus, & potissimum papillis, ut in lucem iam editus fetus tenerulo & nondum dentato ori papillam lubentiùs mater titillandam prurientem què inderet, ac sugendam offerret. Mamillarum uerò glandulosa substantia eius est adiutitiam temperiei, ut in uenis adductum sanguinem in lac familiare hominis alimentum conuere concoquere possit. Venæ etiam non minori industria ex remotis longisquè partibus multis anfractibus, ut sanguis melius mamillis præpararetur, sunt porrectæ: quod non tam necessarium atque utiliter accidit. Necessario quidem, quoniam (& si secus Galeno uisum sit) succinctiori quàm nunc uia uenæ mamillis non potuissent deduci. Quo pacto enim, quæso, à uena caua, quæ inter septum transversum & cordis auriculam nulla suffulta basi uena quæpiam recta sursum inter costarum interualla ad mamillas (quod Galenus facile factu arbitratur) commodè deduceretur: Primum enim nō ut reliquæ cauæ uenæ caudex, hæc crassam fieri oportuit, ac proinde fuisset inualida, neque cartilaginum interualla tantam uenam indemnem admisisissent, sed continuo comprimerentur, & ipsa tutius non firmata in thoracis motibus ilico diuelleretur, sanguinisque eruptionis periculo homines semper fuissent obnoxij. Verum exacta uenarum inter diffecandum ductus consideratio facile argumēto est, neque ab illis quæ in brachium feruntur uenis, in mamillas furculos comodius quàm nunc posse porrigi, multoquè minus à caua & arteria magna, nisi à iugulo ubi hæc pectoris ossis summum contingunt. Quis uerò inflexionum & errantis itineris uenarum, & harum quidem frequentium, non autem unius grandioris ad mamillas ductuum usus sit, uenæ ac arteriæ feminalium & aliorum uasorum materiam ab alio organo concoquendam deferentium errabunda itinera & gyri commonstrant. Quid porro ualeat utri cum mamillis communiō, ac proinde uenarum à mamillis ad eas quæ prope uteri uenas enascuntur congressus, is demum pernoscit, qui ex Aristotele lactis generationē usumque, & lactis ad tenerum adhuc infanctū alendum, necessitatē perdidicit. Primum enim inter mamillas & uterū mirificum esse consensum, præterquod simul cum utero mamillæ exurgunt, quotidiana in abortibus, & quū secunda ualitudine fetus fruitur, experiētia erudit. Neque id profectò iniuria, quū ad unū opus conficiendū uterū & mamillas cōparauerit Natura: uterū quidē, ut & antea diximus, ad semē cōcipiendū, absoluedūque fetū: mamillas uerò, ad fetū recēs in lucē proditū alendū. Atque hæc sanè cōsortij legē uenarū arteriarūque mutuus congressus ductusque efficiūt, quæ necessaria est, ut quādo fetus in utero augeat efformaturque, illi soli alimentū ex utrisque suppeditatū uenæ deriuēt: ubi uerò in lucē editus fuerit, totū id rursus mamillis influat. Vnde etiā fieri nō potest, ut simul & menses probè defluat, & mulier lactet. Alterū namque membrū semper siccescit, dū sanguis in alterū declinat, deferturque. Sanguinis autē dum utero gerit mulier, ad mamillas re-

Formæ ratio.

Papillæ constructionis & rotius substantiæ eiusdem ratio.

Veni cū mamillis communio rationis ratio. Lib. 4. de Generatione animalium ca. 8.

fluxus, priusquā parit, iam diu ad hunc modū incipit. men sit ætatis, sanguis ille singulis mētibz profluat: tum allicit. Cæterum uenæ indidem ad uteri latera cōtesque, ac sanguine turgidæ sunt, ut efformatum iam temporis succellu affatim enutrient, & nonnihil semetum, aliò regurgitat, regionem quærens, in quem cōregio sunt (sed ad hoc famulante Natura, & peculiā abdominis musculos sursum conscendentes, & ad illū sum excurrunt, illæ namque suum sanguinem in has bat Hippocrates) germanum efficiunt. Quod autem perfluum id reponerent, nullam commodiorem regionem ac peculiari operationi tantum munus ascribam pliores, & rectæ magis deorsumque protensæ sunt: quum mulier uterum non gerit, per uteri uenas sanguinem modo effluere possit. Et adhuc minus ueritatē molem comprimendo ad sanguinis illius ad mamillas culentissimè recti abdominis musculi, dum facta resclatior redditi, mirum Naturæ opus nos exoscular proxime subditas, siue eas quæ rectis exporrigitur mas angustasque uenas, & etiam plus quàm non prægigitat. At in hunc modum de mamillarum usu sermo opportunum erit omnium quæ hoc libro perstrinximur curatissimè subiungere.

QUONAM PACTO A
gredi conueniat, & priuatim omnium quæ
partium administrandi ratio.

Caput, ac dein postremum
timum lubens ita accommodare
suis libris tractantur secandi arti
duntaxat in aliquo corpore int
Deinde ea Capita ita uelut deser
bri cuiusdam essent uniuersum se
probe in Anatome uersatus, ap
fit. Quamquam enim priuatam & inter paucos exhibi
mo ambigat, quum tamen omnibus nō suppetat corp
quis, qui ad cuiusque uota sectionem aggredieretur, in
sectionem à studiosis summopere expectandam duco, u
edocti, si quando in cadauer incidant, proprijs manibz
& studia inuicem conferentes, hanc medicinæ seu nat
xentur: idque potissimum in nostra huius seculi felicitate
Anatome prorsus sopita, eousque promoueri, ut omnia
hyeme & Patarij & Bononiæ in ea spectantiū frequen
sim, quo præsentis septem libros digessi. Primum eni
uariorum hominum senum ac iuuenum, mulierum & i
tis, simul cum simiarum & canum, aliquotque aliorum
sibus ad eos qui introducuntur, prælegi, ac ossium can
do humanam fabricam sustinent, ac quæ reliqua defere
omnium musculorum & ligamentorum pariter, ac omni
bricam persecutus sum: priori sectione studiosos admo
sequenti sectione ostensurus eram musculos describere
uerba prælegere, ante sectionem, ipsius sententiā sempe
canem, & quum obtrigit, simiam in omnium præsentia se
commonstrās. Absoluta musculorum historia, in eodem
uiscera, & quæ uulgo in tribus uentribus contineri dicin
ad uenarum, arteriarum & neruorum disciplinam hac
doctrinam ossa aggredior, ut scilicet uenas postmodum

fig. 6
inter D. per
C. ad B.fig. 6
lib. 3. v.